

PAiLiN

อาถรรพ์ แห่ง ป่า

ผืนป่ามีความอาถรรพ์มากเพียงใด หากผู้ใด
ที่เข้าไปในป่าแล้วเกิดลบหลู่สิ่งศักดิ์สิทธิ์โดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม
ย่อมนำความหายนะมาสู่ผู้นั้นอย่างไม่ทันตั้งตัว

ธีระวุฒิ ปัญญา

อาถรรพ์ แห่ง ป่า

ธีระวุฒิ ปัญญา

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ
ธีระวุฒิ ปัญญา.

อาคารพ์แห่งป่า.--กรุงเทพฯ : ไพลิน, 2555.

128 หน้า.

1. ป่าไม้. I. ชื่อเรื่อง.

634.9

ISBN 978-616-15-0642-1

© สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามลอกเลียนไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือ
นอกจากจะได้รับอนุญาตจาก บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

ประธานกรรมการ
ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร
ที่ปรึกษากฎหมาย
ผู้จัดการสำนักพิมพ์
บรรณาธิการบริหาร
บรรณาธิการต้นฉบับ
กองบรรณาธิการ
พิสูจน์อักษร
ออกแบบปก
ศิลปกรรม
พิมพ์

พล.อ.วิชา ศิริธรรม
ฉัตรเฉลิม เฉลิมชัยวัฒน์
อนันต์ แยมเกษร น.บ., น.ม., น.ศ.ม.
สมบัติ สุทธิจิตร
วังไพร สีสังข์
ภัทระ ฉลาดแพทย์
สุริรัตน์ เข็นหลวง สุพรรณษา อินวงศ์ ศิริพร พงศ์สันต์วิภา
กิตติธัญะพงศ์ บุญยังฉนิษฐกุล
ม-ะ-จ-ง
Moo-wan
บริษัท โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟฟิค จำกัด

จัดพิมพ์/จัดจำหน่าย

บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

81 ถนนเสรีไทย แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0 2540 1919 โทรสาร 0 2540 1818

Website : www.pailinbooknet.com E-mail : info@pailinbooknet.com

ISBN 978-616-15-0642-1

9 786161 506421

ราคา 119 บาท

คำนำ

สำนักพิมพ์

.....

อาถรรพ์แห่งป่านั้น เป็นเรื่องเล่าขานตำนานที่มีมาตั้งแต่โบราณ ซึ่งคนในสมัยนั้นเชื่อถือกันมาก จนสืบทอดเป็นตำนานมาจนถึงทุกวันนี้ นั้นย่อมยืนยันได้ว่าสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นเรื่องจริง บรรดาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ สัตว์ร้าย และภูตผีปีศาจที่สิงสถิตอยู่ในป่าเหล่านั้น ล้วนสร้างความสพรึงกลัวให้กับผู้ที่ต้องเผชิญกับมันมาโดยตลอด

จนกระทั่งมาถึงยุคปัจจุบัน ความเชื่อเหล่านั้นแม้ว่าจะเลือนรางไปบ้าง แต่ก็คงไม่มีใครกล้าปฏิเสธว่ามันมีอยู่จริง ความอาถรรพ์ที่เกิดในป่านั้นยังคงตามหลอกหลอนผู้ที่ล่องล่ำเข้าไปในป่าโดยไม่ได้รับอนุญาต รวมทั้งผู้ที่ก่อความรำคาญ ลบหลู่สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่สิงสถิตอยู่ในที่แห่งนั้น

หนังสือเล่มนี้ได้รวบรวมเรื่องราวเกี่ยวกับอาถรรพ์ของป่าในแง่มุมที่ผู้ชื่นชอบการเดินป่าควรต้องรู้ ทำให้เห็นว่าป่านั้นยังคงน่ากลัวอยู่เสมอ แม้ว่าเวลาจะผ่านไปนานสักเท่าไรก็ตาม หากว่าท่านเป็นผู้หนึ่งที่ยังคงสงสัยในมนตร์ดำแห่งป่า หนังสือเล่มนี้จะเป็นเหมือนกุญแจช่วยแกะปมให้ท่านเอง

ปรารภนาดี
บรรณาธิการ

คำนำ

.....

จากคำบอกเล่าถึงความลี้ลับแห่งผืนป่า ทำให้เกิดตำนาน เรื่องเล่า หรือนิทานเกี่ยวกับป่าขึ้นมากมาย สิ่งเหล่านั้นในสายตาของคนบางคนนั้น เป็นเพียงเรื่องที่แต่งขึ้น เพื่อความสนุกสนานเท่านั้น เมื่อใครก็ตามที่พวกเขาได้เจอกับความจริงที่ซ่อนอยู่ จะรู้ว่าตำนานที่บอกเล่ากับความจริงที่เป็นอยู่นั้นแทบไม่มีอะไรต่างกันเลย

ผืนป่า เทพเทวา เจ้าป่าเจ้าเขา รวมทั้งสิ่งของศักดิ์สิทธิ์มากมายที่อยู่ในป่านั้น ล้วนเป็นเครื่องยืนยันได้ว่า ผืนป่านั้นมีความอาถรรพ์มากเพียงใด หากว่าผู้ใดที่เข้าไปในป่าแล้วเกิดลบหลู่สิ่งศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้น ทั้งโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ ย่อมที่จะนำหายนะมาสู่ผู้นั้นอย่างไม่ทันรู้ตัว

หนังสือเล่มนี้ได้รวบรวมเรื่องราวความอาถรรพ์ที่ปรากฏในป่าเขา มาตีแผ่ ทำให้เห็นว่าแท้ที่จริงแล้ว ป่าในยุคนี้ความอาถรรพ์นั้นไม่เคยจางหายไปเลย และดูเหมือนว่ามันจะยิ่งเพิ่มความอาถรรพ์มากยิ่งขึ้นอย่างน่าแปลกใจ

นั่นอาจเกิดจากการที่คนเรานั้นได้ลวงล้าผืนป่าไปอย่างไม่เกรงกลัวอะไร สร้างความไม่พอใจให้กับสิ่งลี้ลับเหล่านั้น จนเกิดเป็นความหายนะตามมา ซึ่งหากว่าคนเรายังทำตัวเป็นศัตรูต่อผืนป่าอยู่อย่างนี้ เชื่อได้ว่าในอนาคตอันใกล้ ความอาถรรพ์จะส่งผลมาถึงคนเราอย่างที่ไม่คาดคิดมาก่อน

ธีระวุฒิ ปัญญา

.....

สารบัญ

จุดกำเนิดความอาถรรพ์	6
คำสาปป่าแก่งกระจาน	16
จากปลัดจ่างมาเป็นเจ้าพ่อเขาใหญ่	26
อาถรรพ์ป่าดงพญาไฟ	34
ผีจ้างหนังแห่งป่าคำชะโนด	42
ตำนานวังนาคินทร์แห่งป่าคำชะโนด	50
อภินิหารช้างเล็กในป่ากรุงชิง	66
ตามรอยเหล็กไหล ธาตุศักดิ์สิทธิ์แห่งป่า	74
เครื่องรางจากป่า	90
ระวัง!!! เครือเขาหลง	98
ตำนานเสือสมิง	106
นางไม้ ผีโขมด ปोंค่าง วิญญาณร้ายในป่า	116
ผีพรางตา พาดคนسابสูญ	122

A dramatic black and white photograph of a tree's silhouette against a cloudy sky. A bright light source, possibly the sun, is partially obscured by the tree's branches, creating a high-contrast scene. The text is centered in the lower half of the image.

จุดกำเนิดความ อาถรรพ์

.....

ทุกครั้งที่ยืนอยู่ท่ามกลางต้นไม้ขนาดใหญ่ในป่า
ต้องรู้จักสำรวจและระวังภัยจาก
สิ่งที่มองไม่เห็นเหล่านี้อย่างยิ่งยวด

.....

ตั้งแต่สมัยอดีตกาลมนุษย์ได้อาศัยผืนป่าอันกว้างขวางเป็นที่อยู่อาศัย
ในยุคหนึ่งป่าแทบจะเป็นทุกอย่างของมนุษย์ ทั้งเป็นแหล่งอาหาร ที่อยู่อาศัย
เป็นเครื่องป้องกันภัยและในยามเจ็บป่วย มนุษย์ก็หาหนูกยา
ในป่ารักษาตัวเอง

ความผูกพันของมนุษย์กับป่านั้น จึงเป็นสิ่งที่มีความหมายเนิ่นนาน
พร้อมทั้งเรื่องราวที่เล่าขานเกี่ยวกับความลึกลับของป่าที่สืบทอดกันมา
อย่างยาวนาน บางคนอาจจะมองว่านั่นเป็นเพียงเรื่องเล่าที่หาความจริง
ไม่ได้ แต่สำหรับบางคนเรื่องราวความอาถรรพณ์ในป่าเหล่านั้น เปรียบเสมือน
เครื่องเตือนใจให้ระมัดระวังทุกครั้งที่ย่างกรายเข้าไปในป่า

ความอาถรรพณ์ของป่านั้นไม่ได้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นมาเพียงวันหนึ่งหรือ
วันวานเท่านั้น แต่มีสืบทอดกันมาจากบรรพบุรุษจากรุ่นสู่รุ่น โดยมีการ

ถ่ายทอดกันมาหลายๆ แบบ ทั้งเป็นเพียงคำบอกเล่าจากปากต่อปาก ถูกถ่ายทอดผ่านคาถาอาคมต่างๆ อยู่ในเกร็ดของประวัติศาสตร์หรือแม้กระทั่งถูกกล่าวถึงในวรรณคดีสำคัญๆ หลายเรื่องก็มี

ทั้งในเรื่องขุนช้าง ขุนแผน หรือลิลิตพระลอ ก็มีบางตอนที่กล่าวถึงความน่ากลัวของป่า รวมไปถึงเรื่องคาถาอาคม สิ่งเหล่านี้แม้ว่าจะเป็นเรื่องแต่งขึ้นมาตามจินตนาการของกวี แต่ต้องยอมรับว่ามีหลายอย่างมากที่เป็นเรื่องจริง และได้นำมาเล่าขานเป็นวรรณกรรมขึ้นมา ซึ่งสืบต่อกันมาจนถึงปัจจุบันนี้

เรื่องอาถรรพ์และความลึกลับในป่านั้น แม้ว่าเราจะไม่สามารถพิสูจน์ตามหลักวิทยาศาสตร์ได้ แต่ก็คงไม่มีใครกล้าปฏิเสธว่าสิ่งนี้ไม่มีอยู่จริง ยิ่งผู้ที่ได้เผชิญสิ่งเหล่านี้ด้วยตนเองมาก่อนย่อมจะเห็นว่า เรื่องนี้หาใช่เรื่องที่ควรนำมาล้อเล่น ทุกครั้งที่ยืนอยู่ท่ามกลางต้นไม้หนาพรวนในป่า ต้องรู้จักสำรวจและระวังภัยจากสิ่งที่ไม่เห็นเหล่านี้อย่างยิ่งยวด

หากถามถึงที่มาของอาถรรพ์เหล่านี้ ต้องบอกว่าต้นตอหรือสาเหตุการเกิดความลึกลับและปริศนาในป่านั้น มีที่มาจากไปอยู่หลายสาเหตุ ดังเช่นเรื่องของผีป่านั้น เกิดขึ้นมาจากวิญญาณร้ายของคนที่เสียชีวิตอยู่ในป่ามาเป็นเวลาช้านาน ซึ่งอาจจะเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ โรคภัย สัตว์ป่ากัดกิน หรือแม้แต่โดยอาถรรพ์ของป่าเล่นงาน

วิญญาณเหล่านั้นจะโหยหวน อดอยาก และทนทุกข์ทรมานอยู่ในที่แห่งนั้น เมื่อมีผู้คนเดินทางผ่านมาก็จะพยายามเอาไปอยู่ด้วย ผีป่าเหล่านี้จะเห็นได้มากในยุคอดีต มีทั้งนางตะเคียน นางตานี ไปงค่าง หรือผีโขมด เป็นต้น

นอกจากนั้นยังมีความอาถรรพ์ที่เกิดขึ้นมาจากน้ำมือมนุษย์ผู้ที่เต็มไปด้วยไสยเวทในครั้งที่ยังมีชีวิตเป็นผู้กระทำขึ้น ดังเช่นเสือสมิง หรือ

บรรดาเจ้าพ่อ หรือเจ้าแม่ตามหุบเขาต่างๆ วิญญาณเหล่านี้ล้วนมีอำนาจเหนือลึกลงกว่าผีป่าธรรมชาติ สามารถเข้าถึงไสยเวทและคาถาอาคม ซึ่งวิญญาณอาถรรพ์เหล่านี้ มักจะให้ทั้งคุณและโทษแก่มนุษย์ผู้ล่วงล้ำเข้าไปในเขตแดนของตน

อีกทั้งยังมีความอาถรรพ์ที่เกิดจากวัตถุจากธรรมชาติ อย่างแร่เหล็กไหล เคียวเขาลง คด และชิ้นส่วนของร่างกายสัตว์ป่าต่างๆ สิ่งทั้งหมดล้วนเพิ่มความอาถรรพ์ให้กับพื้นป่าอย่างไม่คาดคิด แต่วัตถุเหล่านี้กลับเป็นที่ต้องการของผู้ที่เลื่อมใสในอำนาจแห่งไพร่พิณาศ ต่างเสาะหาไขว่คว้ากันมาตั้งแต่โบราณกาลจนถึงทุกวันนี้

สิ่งที่ผู้เขียนได้พูดถึงนั้นเป็นเพียงส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดอาถรรพ์แห่งป่าเท่านั้น ยังมีหลายสิ่งที่เป็นความคาดหมายที่เราเองก็ยังไม่รู้อีกมากมาย อย่างยากที่เราจะหยั่งถึง จึงไม่แปลกที่บรรดาพรานผู้ชำนาญป่าทั้งหลายจะให้ความสำคัญกับการเดินป่าเป็นอย่างยิ่ง แม้ว่าป่าดังกล่าวจะเดินทางมาแล้วหลายสิบปีแล้วก็ตาม

แต่นั่นก็ไม่ใช่เรื่องที่ยืนยันได้ว่า เราจะมีความปลอดภัยเหมือนอย่างที่ผ่านมา มา

โดยส่วนมากแล้วก่อนที่พรานผู้ชำนาญจะเข้าป่านั้น จะบูชาเจ้าป่า เจ้าเขาหรือที่รู้จักกันในหมู่พรานว่า “การขอเปิดป่า” โดยเรื่องนี้เป็นเรื่องที่รู้กันในบรรดาพรานผู้ที่มีประสบการณ์ทางการเดินป่ามาอย่างโชกโชน โดยการที่จะอยู่ในป่าอย่างปลอดภัยจำเป็นต้องขอความคุ้มครองจากเจ้าป่า เจ้าเขา ซึ่งจะส่งสถิติดูแลป่าแต่ละแห่งไม่ให้มีผู้เข้ามาบุกรุกเข้าไปโดยไม่ได้รับอนุญาต

จากคำบอกเล่าของนายพยัพ คำพันธุ์ เขียนพระเครื่องและเครื่องรางชื่อดัง ซึ่งเป็นอีกผู้หนึ่งที่มีประสบการณ์เผชิญกับอาถรรพ์ของปามานับครั้งไม่ถ้วน ได้เปิดเผยว่าพรานผู้ล่าของทั้งหลาย ก่อนเข้าป่านั้น จะทำพิธีเปิดป่าทุกครั้ง ซึ่งแต่ละคนนั้นจะมีพิธีกรรมแตกต่างกันไป

โดยสำหรับตัวเขาเองนั้นได้ยึดถือวิธีเปิดป่าฉบับโบราณ มีขั้นตอนดังนี้

“ให้เริ่มด้วยการจุดธูป 9 ดอก แล้วอธิษฐานขอให้เจ้าที่เจ้าทาง เจ้าป่า เจ้าเขา ผีเห่า ผีเรือน เจ้าของที่ เจ้าของทาง ลูกขอเปิดป่า ถ้าหากลูกทำผิดสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็ตามแต่ ขอกราบ ขอขมาไว้ ณ ที่นี้ด้วย จากนั้นให้กลั่นลมหายใจพลิกหน้าดินบริเวณนั้นขึ้นมา 3 ครั้ง พร้อมทั้งพลิกใบไม้แห้งและสดที่อยู่แถวนั้นให้หงายขึ้นทั้งหมด เป็นอันเสร็จพิธี

แต่ในบางกรณีนั้นที่ไม่มีรูปเทียนติดตัวมา ให้ใช้ใบไม้แห้งในบริเวณนั้นแทนโดยตั้งจิตอธิษฐานเหมือนเดิม พร้อมทั้งปักเอาไว้ แล้วให้เอามีดทิ่มดิน 3 ครั้ง สุดท้ายก็พลิกใบไม้สดและแห้งในบริเวณนั้นให้หงายขึ้น”

นอกจากพิธีเปิดป่าแล้ว พฤติกรรมในระหว่างการดำรงชีวิตอยู่ในป่าก็มีความสำคัญไม่ใช่น้อย พรานทุกคนต้องให้ความเคารพเจ้าป่า เจ้าเขา และสิ่งศักดิ์สิทธิ์อื่นๆ ด้วย อย่าพูดจาเชิงท้าทาย หรือดูหมิ่นเหยียดหยามหยาบคาบเป็นอันขาด นอกจากนั้นก่อนที่จะพักกินอาหารก็ต้องถวายอาหารบางส่วน แก่เจ้าป่า เจ้าเขา สิ่งศักดิ์สิทธิ์และผีนางไม้เสียก่อน เพื่อเป็นการคารวะ และเป็นการให้เกียรติแก่ผู้เป็นเจ้าของที่แห่งนั้นๆ ด้วย

ในบางครั้งหากว่ามีการล่าสัตว์เพื่อใช้ในการดำรงชีพ ก็ต้องมีการตัดเนื้อสัตว์ที่ล่าได้ส่วนหนึ่งไปวางในบริเวณที่สมควร เพื่อเป็นการถวายเป็นเจ้าป่าเจ้าเขา ซึ่งหากว่าเป็นครั้งอดีตนั้น พรานจะนำเอาเนื้อสัตว์ไปเฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น ส่วนสำหรับการปลดทุกข์ในป่า จำเป็นต้องขอขมาเจ้าป่าเจ้าเขาและสิ่งศักดิ์สิทธิ์เสียก่อน ที่สำคัญหลังจากที่เสร็จแล้วต้องทำการกลบหรือฝังอย่างดี เพื่อไม่ให้เป็นการลบหลู่

หลังจากที่ทำการกิจต่างๆ ในป่าเสร็จสิ้นแล้ว นายพรานจำเป็นต้องทำพิธีปิดป่า เพื่อแสดงความเคารพ ขอบคุน และบอกกล่าวว่าได้ออกจากป่าผืนนั้นแล้ว นอกจากนั้นยังทำการขอขมาลาโทษในการกระทำที่ล่วงเกินต่างๆ ทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจในขณะที่ใช้ชีวิตอยู่ในป่าโดยพิธีกรรมดังกล่าวนี้ทำอย่างง่าย ๆ ดังนี้

“โดยหากว่ากลับออกมาทางเดิมให้พลิกดินที่หรงายเอาไว้กลับไ้ไปอยู่เหมือนเดิม ส่วนใบไม้ที่หรงายขึ้นก็ให้คว่ำลง จากนั้นก็ยกมือไหว้บอกกล่าวเจ้าป่าเจ้าเขาเป็นอันเสร็จ แต่หากว่ากลับออกมาอีกทางหนึ่งก็ให้ยกมือไหว้บอกกล่าวและขอขมาก็พอ”

นี่ถือว่าเป็นพิธีโบราณที่บรรดาพรานหรือชาวเขาต่างก็ยังใช้มาจนถึงทุกวันนี้

สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าอาถรรพ์ของป่านั้นน่ากลัวเพียงใด จนทำให้ผู้คนในอดีตต้องพากันทำพิธี เพื่อบอกกล่าวและขอขมาลาโทษทุกครั้งที่ย้ายบ้านเข้ามาในผืนป่าศักดิ์สิทธิ์ในแต่ละแห่ง แต่ก็มิได้หมายความว่าทุกคนเหมือนกันที่จะเลย หรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ลืมให้ความสำคัญกับเรื่องเหล่านี้ไป ซึ่งคนเหล่านั้นส่วนใหญ่ต่างก็พากันได้รับบทเรียนที่แสนสาหัสอย่างที่หาที่ไหนไม่ได้

หากว่าโชคยังดีก็อาจแค่ได้รับบาดเจ็บเล็กน้อย แต่ในบางรายก็มีอาการปางตายหรือเสียชีวิตไปเลยก็มี นั่นยังไม่รวมผู้ที่สูญหายไปอย่างไรร่องรอยเป็นจำนวนมาก จนหลายคนได้เปรียบเปรยป่าอาถรรพ์บางแห่งว่า "เป็นสุสานคนเป็นคีย์ นี่เอง"

เรื่องคาถาอาคมนั้นก็ถือว่าเป็นเรื่องหนึ่งที่สำคัญ ผู้ที่จำเป็นต้องเดินทางผ่านป่าอยู่เป็นประจำ ทุกคนล้วนมีเอาไว้ติดตัวไม่มากก็น้อย เพราะนั่นเป็นเหมือนอาวุธที่ใช้ต้านทานอาถรรพ์แห่งป่าได้ชะงัด ในบางครั้งมันยังมีประโยชน์มากกว่าปืนหรือหน้าไม้เสียอีก นั่นจึงทำให้เกิดมีคาถาอาคมบทสวดขึ้นมามากมาย

ในการเดินป่าสักแต่ละครั้งนั้น ก่อนที่จะพักควรจุดธูปเทียน บูชาด้วยดอกไม้ใบหญ้าเพื่อเป็นการบอกกล่าวต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ หากว่าไม่มีก็ใช้แค่สองมือพนมกราบ แล้วท่องคาถาป้องกันภัย จะทำให้อันตรายใดๆ ที่อยู่รอบด้านไม่อาจเข้ามาใกล้ร่างกายไปได้

คาถาคุ้มตัว

คาถาคุ้มตัวเป็นคาถาที่ช่วยในการป้องกันไสยเวท ภูตผีปีศาจและสัตว์ร้ายไม่ให้เข้าใกล้ตัว ผู้ที่เดินทางกลางป่าสักมักจะท่องทุกครั้งก่อนออกเดินทาง โดยมีดังนี้

“พุทโธลอม ชัมโมป้อง สัมโฆกัน ท้าวเวสสุวรรณโน
พุทโธกัน ปิธัตตะโข สุวรรณโน จะมหาราชา สุวรรณภูมิเมตตา
ภูถามันทิกะ พุทธังกันอิติชาตักันสวาหะ
ชัมมังกันอิติชาตักันสวาหะ สัมมังกันอิติชาตักันสวาหะ”